በቃኝ

በቃኝ የኑሮ አጉራህ ጠናኝ
እፎይ እድሜ -አዚሜ ጠራኝ።
አስለመለመ መብራቱ
በሕይወት የመዋተቱ
ከከነግ -ነግ መንከራተቱ
መንከላወስ ልፋቱ ...
መከሬ ሻማው ጠፋ
መሸ ቀኔ ሳንቀላፋ።
የዕድሜ -ጀምበሬ ጠለቀች
ቅድመ -ፍጥረቴ አሸለመች
ልደቴ ተረመረመች
ተጭለመለመች በበርኖስ
እንደጭጋግ ዶፍ ጥቀርሻ ተዳፍና የዕድሜዬ ፋኖስ
ጠራኝ የዕድሜ አዚሜ ጠራኝ
እኔም በቃኝ እፎይ በቃኝ
መሸች ጠለቀች ጸሓዬ
የሕይወት ክረምቴ ወጣች ጉም ተላበሰች ጥላዬ
እረፍቷን ተከናነበች ተስለመለመች ዕጣዬ
በቃኝ ትግሌን ተገላገልኩ
ውጣ ውረዴን አከተምኩ
እፎይ ደከምኩ አስለመለምኩ ...
ተሸነፍኩ አዎን ተሸነፍኩ
የከበደኝ ጣር ቀለለኝ
ያታከተኝ ያደከመኝ
ያሰለቸኝ እድሜ ተወኝ
እፎይ ቀለለኝ ቀለለኝ ...
ባለወር ተራ ተተካ
ተቀበለኝ ትግሌን እንኳ
ማነህ አንተ ባለሳምንት
ያስጠምድህ ባስራ ስድስት
በዕድሜህ ያስጠምድህ ...ወይኔ
በልደትህ ያስፈርድህ ..መጥኔ
ለኔስ መሸቶልኛል ቀኔ።
በቃኝ የኑሮ አጉራህ ጠናኝ
እፎይ የዕድሜ -አዚሜ ጠራኝ።

ጸጋዬ ገብረ መድህን 1956 - ማስታወሻነቱ ለኢተፋ ዋላጋ